

Den tionde världsungdomsfestivalen i Östberlin

bP 505/56



6P
505

BEREDSKAPSNÄMNDEN FÖR
PSYKOLOGISKT FÖRSVAR

Meddelande nr 56

Kurt Törnqvist
Kjell Aggefors

Maj 1973

Östtyskland värd för den tionde världsongdomsfestivalen
Efter ett uppehåll på fem år skall ännu en världsongdomsfestival -
den tionde - arrangeras i Östberlin från den 28 juli till den
5 augusti. Den tionde festivalen sammanfaller med festivalrörel-
sens 25-årsjubileum och skall enligt arrangörerna bli "den största
som någonsin organiserats".

Som vanligt är festivalen arrangerad och bekostad av de två
sovjetkontrollerade internationella kommunistiska ungdomsorganisa-

DEN TIONDE VÄRLDSUNGDOMSFESTIVALEN I ÖSTBERLIN

EAST GERMANS HOST 10TH WORLD YOUTH FESTIVAL.

B 1,108. February, 1973.

Förord

Detta meddelande utgör en översättning av en artikel, som ingår
i det propagandaanalysmaterial, beredskapsnämnden erhåller från
Storbritannien. Det ger alltså en bild av hur man från brittiskt
håll ser på den världsongdomsfestival, som i sommar skall arran-
geras i Östberlin med östtyskarna som värdar.

Översättarna

Roberto Viozzi (Italien), WFDY:s president, en tidigare medlem
av det italienska kommunistpartiets centralkommitté och medlem i
den italienska kommunistiska ungdomsfederationen (PUCI), Alain
Thérèse (Frankrike), WFDY:s generalsekreterare och medlem i den
franska kommunistiska ungdomsorganisationen (MJC), Pathi el Fadl
(Sudan), IUS:s generalsekreterare samt Dominique Vidal, festival-
ens samordningssekreterare som är byråmedlem i den franska kom-
munistiska studentunionen (UEC).

Festivalerna påstår sig vara öppna för alla ungdomar mellan 14
och 32 år "utan hänsyn till nationalitet, tro eller politisk
åskådning". Dominique Vidal har påordat att över 130 länder kommer
att bli representerade i Östberlin, men upp till två tredjedelar
av dessa kommer att vara kommunister eller kommunistisypatisörer,
trots organisatörernas uttalade syfte att attrahera ungdomar av
alla övertygelser under förutsättning att de är "progressiva"
och "mot imperialism". Kina och Albanien kommer antagligen inte
heller denna gång att inbjudas. Däremot skall Kuba, som bejaktade

252

Meddelande nr 50

BEREDSKAPSNÄMNDEN FÖR
PSYKISKT FÖRSVÄR

Kurt Törnvist
Kjell Aggelors

Maj 1973

DEN TIONDE VÄRLDSDANSFESTIVALEN I ÖSTERBERLIN

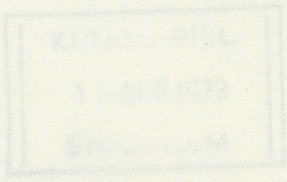
EAST GERMANS HOST 10TH WORLD YOUTH FESTIVAL

B. 1.108. February, 1973.

Förord

Detta meddelande utgör en översättning av en artikel, som ingår i det propagandamaterial, beredskapsnämnden erhåller från Storbritannien. Det ger alltså en bild av hur man från brittiskt håll ser på den världsdansfestival, som i sommar skall arrangeras i Östberlin med dansarna som värdar.

Översättarna



Östtyskland värd för den tionde världsungdomsfestivalen

Efter ett uppehåll på fem år skall ännu en världsungdomsfestival - den tionde - arrangeras i Östberlin från den 28 juli till den 5 augusti. Den tionde festivalen sammanfaller med festivalrörelsens 25-årsjubileum och skall enligt arrangörerna bli "den största som någonsin organiserats".

Som vanligt är festivalen arrangerad och bekostad av de två sovjetkontrollerade internationella kommunistiska frontorganisationerna Världsfederationen för demokratisk ungdom (World Federation of Democratic Youth, WFDY) och Internationella studentunionen (International Union of Students, IUS). Arrangemangen sköts av en 60 man stark internationell förberedelsekommitté (International Preparatory Committee, IPC), utvalda från internationella organisationer och nationella förberedande kommittéer i de deltagande länderna. Men IPC, vars konstituerande möte hölls i Sofia i januari 1972, sammanträder sällan och den verkliga makten ligger hos en permanent kommission, som består av 22 heltidsanställda tjänstemän, de flesta från WFDY, IUS och den östtyska ungdomsorganisationen (FDJ). Dess ledande medlemmar är Roberto Viezzi (Italien), WFDY:s president, en tidigare medlem av det italienska kommunistpartiets centralkommitté och medlem i den italienska kommunistiska ungdomsfederationen (FGCI), Alain Thérouse (Frankrike), WFDY:s generalsekreterare och medlem i den franska kommunistiska ungdomsorganisationen (MJC), Fathi el Fadl (Sudan), IUS:s generalsekreterare samt Dominique Vidal, festivalens samordningssekreterare som är byråmedlem i den franska kommunistiska studentunionen (UEC).

Festivalerna påstår sig vara öppna för alla ungdomar mellan 14 och 32 år "utan hänsyn till nationalitet, tro eller politisk åskådning". Dominique Vidal har hävdats att över 130 länder kommer att bli representerade i Östberlin, men upp till två tredjedelar av dessa kommer att vara kommunister eller kommunist sympatisörer, trots organisationernas uttalade syfte att attrahera ungdomar av alla övertygelser under förutsättning att de är "progressiva" och "mot imperialism". Kina och Albanien kommer antagligen inte heller denna gång att inbjudas. Däremot skall Kuba, som bojkottade

Östtyskland värd för den tiende världsn ungdomsfestivalen

Efter ett uppehåll på fem år skall ännu en världsn ungdomsfestival - den tiende - arrangeras i Gøtteriin från den 28 juli till den 2 augusti. Den tiende festivalen sammanfaller med festivalåret - som 25-årsjubileum och skall enligt arrangörerna bli "den största som någonsin organiserats".

Som vanligt är festivalen arrangerad och bekostad av de två sovjetkontrollerade internationella kommunistiska frontorganisa- tionerna Världsförbundet för demokratisk ungdom (World Federation of Democratic Youth, WFDY) och Internationella stu- dentunionen (International Union of Students, IUS). Arrangeman- get sköts av en 50 man stark internationell förberedelsekommitté (International Preparatory Committee, IIC), utvalda från inter- nationella organisationer och nationella förberedande kommittéer i de deltagande länderna. Men IIC, vars konstituerande möte hölls i Sofia i januari 1972, sammankallar sällan och den verkliga makten ligger hos en permanent kommission, som består av 22 hel- tidsanställda tjänstemän, de flesta från WFDY, IUS och den öst- tyska ungdomsorganisationen (FDJ). Dess ledande medlemmar är Roberto Viorzi (Italien), WFDY:s president, en tidigare medlem av det italienska kommunistpartiets centralkommitté och medlem i den italienska kommunistiska ungdomsförbundet (PUGI), Alain Thérouse (Frankrike), WFDY:s generalsekreterare och medlem i den franska kommunistiska ungdomsorganisationen (MJC), Fatih el Fahl (Sudan), IUS:s generalsekreterare samt Dominique Vidal, festiva- lens samordningssekreterare som är hyrd medlem i den franska kom- munistiska studentunionen (UEC).

Festivalerna påstår sig vara öppna för alla ungdomar mellan 14 och 28 år utan ånsyn till nationalitet, tro eller politisk åskådning. Dominique Vidal har hävdat att över 150 länder kommer att bli representerade i Gøtteriin, men upp till två tredjedelar av dessa kommer att vara kommunister eller kommunist sympatisörer, trots organisationernas uttalande sylte att attrahera ungdomar av alla övertygelser under lösnestänning att de är "progressiva" och "mot imperialism". Kina och Albanien kommer antagligen inte heller denna gång att ingå. Därmed skall Kuba, som bejaktade

festivalen i Sofia, sända en stor delegation och har lovat att "inte spara några ansträngningar att stödja den tionde festivalen" - vilket reflekterar landets förbättrade relationer till Sovjetunionen.

Kostnaderna för festivalen uppgår till miljontals dollar. Den dyraste - som uppskattas ha kostat 100 miljoner dollar - hölls i Moskva 1957. Trots den minskade omfattningen sedan dess antas räkningarna för de senaste tre - i Wien, Helsingfors och Sofia - ha uppgått till omkring 10 miljoner dollar. Deltagarna betalar anmälningsavgift och en allomfattande avgift för resor, uppehälle och övriga kostnader, som dock ofta är starkt subventionerade eller till och med borttagna för delegater från utvecklingsländer. För att täcka kostnaderna för deltagare, som inte betalar någon avgift och de övriga utgifterna för festivalen har en Världssolidaritetsfond inrättats till vilken nationella förberedelsekommittéer, internationella organisationer och individuella delegater uppmanas att bidra och mycken publicitet ges till samlingsaktiviteterna i "Subbotniks" (frivilliga lördagsarbetsbataljoner) i Östtyskland. Men dessa ansträngningar förslår inte att täcka de totala kostnaderna. Betydande subsidier, huvudsakligen från Sovjetunionen, fordras alltid.

Östberlin kan medföra problem

Av de nio festivalerna hölls de första sex i östeuropeiska huvudstäder (Prag 1947, Budapest 1949, Östberlin 1951, Bukarest 1953, Warszawa 1955 och Moskva 1957). De två följande ägde rum i neutrala länder - Wien 1959 och Helsingfors 1962 - i förhoppningen att reducera festivalens kommunistiska anknytning så långt som möjligt. I båda fallen hämmades emellertid förhandlingarna av bristande entusiasm hos folket i värdländerna och för den senaste festivalen 1968 tvingades organisatörerna att återvända till kommunistblocket, till Sofia, efter gagnlösa försök att finna en mötesplats i den tredje världen. Festivalplaner för Ghana och Algeriet föll igenom.

Valet av Östberlin för den tionde festivalen är knappast gynnsamt. Den delade staden med östtyskarnas mur kan knappast göra ett fördelaktigt intryck på festivalbesökarna och närheten till Västberlin kan skapa problem för organisatörerna - speciellt om delegater

festivalen i Solis, sända en stor delaktighet och har lovat att "inte spara några ansträngningar att erbjuda den största festivalen" - vilket reflekterar landets förbättrade relationer till Sovjetunionen.

Kostnaderna för festivalen uppgår till miljontals dollar. Den dyraste - som uppskattas ha kostat 100 miljoner dollar - hölls i Moskva 1957. Trots den minskade omfattningen sedan dess antas räkningarna för de senaste tre - i Wien, Helsingfors och Solis - ha uppgått till omkring 10 miljoner dollar. Deltagarna betalar anmälningsavgift och en allomfattande avgift för transport, upp-
håll och övriga kostnader, som dock ofta är starkt subventionerade eller till och med betalas för deltagare från utvecklingsländer. För att lindra kostnaderna för deltagare, som inte betalar någon avgift och de övriga utgifterna för festivalen har en Världsnäringsrådets inrättade till vilken nationella förberedelsekommittéer, internationella organisationer och individuella deltagare uppmuntras att bidra och mycket publicitet ges till insamlingsskivningarna i "Sovjetiska" (frivilliga förhållningsbetaltjänster) i Östtyskland. Men dessa ansträngningar förtår inte att täcka de stora kostnaderna, betydande subventioner, huvudsakligen från Sovjetunionen, fördras alltid.

Östberlin kan medlösa problem

Av de nio festivalerna hölls de första sex i östeuropeiska huvudstäder (Prag 1947, Budapest 1949, Östberlin 1951, Bukarest 1955, Warszawa 1955 och Moskva 1957). De två följande ägde rum i neutrala länder - Wien 1959 och Helsingfors 1962 - i förhoppningen att reducerade festivalens kommunistiska anknytning så långt som möjligt. I båda fallen hämmades emellertid förhandlingsarna av bristande entusiasm hos folket i värdländerna och för den senaste festivalen 1968 tvångsorganisatorerna att återvända till kommunistblocket, till Solis, efter gånghälsan försök att finna en mötesplats i den tredje världen. Festivalplaner för Ghana och Algeriet föll igenom.

Vallet av Östberlin för den största festivalen är knappast gynnsamt. Den delade staden med östtyskarnas var kan knappast göra ett fördelaktigt intryck på festivalbesökarna och närheten till Västberlin kan skapa problem för organisatorerna - speciellt om deltagare

åtföljda av östtyska vänner önskar gå över gränsen till väst. Organisatörerna hävdar att valet av Berlin - "i en stat som bygger socialism" - kommer att mottas med entusiasm av ungdomar från hela världen och det presenteras som en gest av solidaritet med Östtyskland i dess kampanj för internationellt erkännande. I en intervju i den östtyska fredsrörelsens tidning, Information (Nr 7, 1972), sade Dominique Vidal att valet av Östberlin "är ett uttryck för det förtroende världens ungdom hyser gentemot DDR, dess parti och regering, dess folk och dess uppväxande generation. Det visar att världens ungdom inser betydelsen av DDR:s riktiga politik såsom ett bidrag till kampen för fred och säkerhet. Det bekräftar den fasta viljan hos världens ungdom att se DDR slutgiltigt erkänt av alla länder och erkänt som en medlem av Förenta Nationerna och dess fackorgan."

Festivalerna ägde ursprungligen rum vart annat år. Det femåriga uppehållet mellan den nionde och den tionde beror antagligen inte så mycket på svårigheter med en mötesplats som på obeslutsamhet om vilken form festivalen skulle ta eller huruvida den över huvud taget skulle äga rum. Även före den nionde festivalen ryktades det att Moskva inte längre var villigt att stå för de kostnader den skulle medföra utan föredrog mindre, regionala sammankomster. Observatörer trodde att festivalernas framtid skulle vara beroende av en framgång i Sofia. Men den nionde festivalen misslyckades med att dölja oenigheten i den internationella kommuniströrelsen och påvisade sprickan mellan ortodox kommunism och den "nya vänstern". Klagomål framfördes på diskriminering och manipulering av debatter, på de olämpliga metoder som den bulgariska polisen använde för att hålla festivalen på föreskrivna linjer och det sätt på vilket organisatörerna gick fram för att tysta, isolera och misskreditera delegationerna från Tjeckoslovakien (pro-Dubcek) och Jugoslavien.

Mot slutet av Sofia-festivalen ifrågasattes öppet rörelsens idé i dess nuvarande form. En del delegater föreslog att de tre sektionerna för politik, sport och kultur i framtiden skulle skiljas åt. Andra sade att festivalerna borde hållas på en regional basis. Flera delegationer ansåg att festivalerna var en relik från det kalla krigets era och att de borde upphöra.

Åtföljda av östtyska vänner önskar så överkränsning till väst.
Organisationsformerna hävdar att väst av Berlin - "i en stat som bygger
socialism" - kommer att mötas med entusiasm av ungdomar från hela
världen och det presenteras som en gest av solidaritet med öst-
tyskland i dess kamp för internationell erkännande. I en
intervju i den östtyska fredsrörelsens tidning, Information (Nr 7,
1972), sade Dominicus Vidal att väst av Berlin "är ett uttryck
för det förtroende världen någon gång har uttryckt för DDR, dess parti
och regering, dess folk och dess uppväxande generation. Det
visar att världens ungdom inser betydelsen av DDR:s riktiga poli-
tik såsom ett bidrag till kampen för fred och säkerhet. Det be-
kräftar den fasta viljan hos världens ungdom att se DDR stötta
till erkännat av alla länder och erkänt som en medlem av Förbunds-
Nationerna och dess säkerhet."

Festivalserna ägde utprägningen som varit såväl år. Det lednings-
uppehållet mellan de nämnda och den tidens börjar antagligen inte
så mycket på svarigheter med en mötesplats som på oönskat
om vilken form festivalen skulle ta eller hurvida den över huvud
taget skulle äga rum. Även före den nämnda festivalens ryktades
det att Moskva inte längre var villigt att stå för de kostnader
den skulle medföra utan förbehåll mindre, regionala sammankomster.
Observera för övrigt att festivalernas framtid skulle vara beroende
av en framgång i Berlin. Men den nämnda festivalen misslyckades
med att följa den internationella kommuniströrelsen
och påvisade sprickan mellan öst och väst och den nya
västern. "Kriget i framfördes på diskriminering och manipulation
av debatter, på de olämpliga metoderna som den bulgariska polisen
använde för att hålla festivalen på föreskrivna linjer och det
sätt på vilket organisationsformerna gick fram för att lysa, isolera
och misskreditera delegationerna från Tjeckoslovakien (pro-
tuber) och Jugoslavien."

Med sikte av Berlin-festivalen tillgämnades öppet rörelsens idé
i dess nuvarande form. En del delogater föreslog att de tre sek-
tionerna för politik, sport och kultur i framtiden skulle skiljas
åt. Andra sade att festivalerna borde hållas på en regional basis.
Flera delogater ansåg att festivalerna var en relik från det
kalla krigets era och att de borde upphöra.

Fastän de sovjetiska och andra festivalorganisatörer antagligen har debatterat dessa frågor under de gångna fyra åren, skall den tionde festivalen "följa de föregående evenemangens idéer", enligt vad den avgående samordningssekreteraren för festivalen, Jean Diard, sade vid mötet i Sofia i januari 1972.

Politisk inriktning

Traditionellt har festivalerna kombinerat ett brett register av aktiviteter, som är attraktiva för ungdomar - filmer, konserter, musik- och idrottstävlingar, dans, utställningar, sightseeing - med politiska debatter, seminarier och demonstrationer i frågor av speciellt intresse för Sovjetunionen. Organisatörerna förefaller inte längre försöka att dölja festivalens politiska och partiska karaktär. Den tjeckoslovakiska dagstidningen Mlada Fronta underströk den 22 januari 1972 att festivalerna är "en enorm politisk manifestation". Tre dagar senare citerades Günther Jahn, förste sekreterare i FDJ:s centrala råd, i Mlada Fronta, där han sade att den tionde festivalen skulle ha en "klart politisk karaktär med tanke på dess anti-amerikanska inriktning". I en artikel i det belgiska kommunistpartiets tidning, Le Drapeau Rouge, den 19 januari 1973, sades att festivalen "skall vara en stark manifestation av solidaritet med folken i socialistiska (kommunistiska) länder som bygger ett nytt samhälle". Den appell som i januari 1972 utfärdades av IPC förutsåg att festivalen skulle "tillåta världens ungdom och studenter att visa sin solidaritet med ungdomen i de socialistiska länder som bygger socialismen trots imperialistiska manövrar och provokationer".

Planer på att Vietnam skulle inta en framträdande plats på festivalens dagordning kanske ändras som resultat av den nyligen undertecknade överenskommelsen om eldupphör. Uppropet från IPC utpekade den tionde festivalen som "ett enhälligt uttryck för internationell solidaritet med den heroiska kamp som förs av folken i Vietnam, Laos och Kambodja". Le Drapeau Rouge rapporterade den 19 januari att förutom en dag av solidaritet med ungdomen i Vietnam, Laos och Kambodja skulle det också bli ett forum där uttryck för solidaritet med Indokina skulle uppta en avgörande plats.

För att de sovjetiska och andra festivalorganisationsinstanserna
har debatterat dessa frågor under de föregående åren, skall den
tjunde festivalen "följa de föregående evenemangens idéer", en-
ligt vad den avgående sammordningskommittén för festivalen,
Jean Harsh, sade vid mötet i Berlin i januari 1972.

Politisk inriktning

Traditionellt har festivalerna kombinerat ett brett register av
aktiviteter, som är karakteristiska för ungdomar - filmer, konserter,
musik- och idrottsaktiviteter, dans, utställningar, sigbetsning -
med politiska debatter, seminarier och demonstrationer i frågor
av speciellt intresse för sovjetiska ungdomsorganisationer. För-
följer inte längre försöka att följa festivalens politiska och
partiska karaktär. Den tjockstevadiska dagstidningen Mladá fronta
undersök den 22 januari 1972 att festivalerna är "en enorm po-
litisk manifestation". Tre dagar senare citerades Günther Jahn,
förste sekreterare i FDJs centrala råd, i Mladá fronta, där
han sade att den tjunde festivalen skulle ha en "klart politisk
karaktär med tanke på dess anti-amerikanska inriktning". I en
artikel i det belgiska kommunistpartiets tidning, Le Drapeau
Houge, den 19 januari 1972, sades att festivalen "skall vara en
stark manifestation av solidaritet med folken i socialistiska
(kommunistiska) länder som bygger ett nytt samhälle". Den speglar
som i januari 1972 uttrycktes av IIC förutspå att festivalen
skulle "stilla världens ungdom och studenter att visa sin soli-
daritet med ungdomen i de socialistiska länder som bygger socia-
listiska trots imperialistiska manövrer och provokationer".

Planer på ett Vietnam skulle inte en framträdande plats på festi-
valens dagordning kanske ändras som resultat av den nyligen under-
tecknade överenskommelsen om självbestämmande från IIC ut-
pekade den tjunde festivalen som "ett enhälligt uttryck för inter-
nationell solidaritet med den heroiska kamp som förs av folken i
Vietnam, Laos och Kambodja". Le Drapeau Houge rapporterade den
19 januari att föruten en dag av solidaritet med ungdomen i
Vietnam, Laos och Kambodja skulle det också bli ett forum där ut-
tryck för solidaritet med indokinesiska skulle uppta en avgörande
plats.

Uppropet från IPC sade att den tionde festivalen också skulle vara en "kraftfull demonstration av solidaritet" med andra frihetsrörelser och med ungdomens kamp i Afrika, Latinamerika och Asien för frihet, nationellt oberoende, demokrati och socialt framåtskridande". Det förefaller inte finnas något uttalande i festivalprogrammet om västtysk "revanschism" - antagligen uteslutet av hänsyn till Moskvas förbättrade relationer med Bonn.

Hitintills publicerade detaljer antyder att "kampen mot imperialismen" kan efterträda Vietnam som det dominerande temat för festivalen, vilken presenteras som höjdpunkten på den kampanj som startades av WFDY 1971-72 - "Ungdomen anklagar imperialismen". Uppropet från IPC lovade att festivalen skulle bli "ett löfte från världens ungdom att kämpa mot imperialism, framför allt USA:s imperialism och militarism". Den tionde festivalens slogan lyder "För antiimperialistisk solidaritet, fred och vänskap". Bland "antiimperialistiska" händelser kommer det enligt Le Drapeau Rouge att bli en dag för "solidaritet med ungdom som strider mot imperialistisk aggression" och en tribunal där "imperialismens brott öppet skall utpekas och fördömas".

Till stöd för Sovjetunionens politik i den föreslagna europeiska säkerhetskonferensen förutsade IPC-uppropet att festivalen skulle "bekräfta ungdomens djupgående aspirationer och engagemang i kampen för nedrustning och fred som de kommit till uttryck genom de många viktiga initiativen från unga människor i Europa, för säkerhet och samarbete på deras kontinent". Det skall arrangeras en dag av "solidaritet för fred, säkerhet och samarbete". Andra festivaldagar skall ägnas åt solidaritet med Östtyskland, ungdom och studenter som kämpar mot imperialism, fascism och förtryck, studenter och kvinnor.

Uppropet från IFC sade att den fjärde festivalen också skulle vara en "kreativt demokratisk av solidaritet" med andra frihets-
relser och med ungdomens kamp i Afrika, Latinamerika och Asien
för frihet, nationellt oberoende, demokrati och socialt fram-
skridande". Det föreslås inte finnas något utlåtande i festi-
valprogrammet om västtysk "revanschism" - antagligen utestängt av
hänsyn till Moskvas förhöjda relationer med Bonn.

Hittills publicerade detaljer antyder att "kampen mot imperia-
lismen" kan efterträda Vietnam som det dominerande temat för festi-
valen, vilken presenteras som höjdpunkten på den kampen som star-
tades av WFDY 1971-72 - "Ungdomen antikvar imperialismen". Upp-
ropet från IFC lovade att festivalen skulle bli "ett följt från
världens ungdom att kämpa mot imperialism, framför allt USA:s
imperialism och militarism". Den fjärde festivalens slogan lyder
"För antiimperialistisk solidaritet, fred och vänskap". Bland
"antiimperialistiska" hänvisningar kommer det enligt Le Draparn
Houge att bli en dag för "solidaritet med ungdom som strider mot
imperialistisk aggression" och en tröstande för "imperialismens
proté öppet skall utpekas och fördömas".

Till stöd för Sovjetunionens politik i den försämrade europeiska
säkerhetskonferensen förtas IFC-uppropet att festivalen skulle
"behålla ungdomens djupgående aspirationer och engagemang i kam-
pen för nedrustning och fred som de kunnat till uttryck genom de
många viktiga initiativen från unga människor i Europa, för säker-
het och samarbete på det europeiska kontinenten". Det skall uttryckas en
dag av "solidaritet för fred, säkerhet och samarbete". Andra
festivaler skall ägnas åt solidaritet med Östtyskland, ungdom
och studenter som kämpar mot imperialism, fascism och förtryck,
studenter och strider.

KUNGL. BIBL.
17 MAJ 1973
STOCKHOLM